

Добриванъ е синъ на Горанъ Горнака, който е вѣренъ драгоманинъ на Исмаилъ Бегъ отъ равно Загоре: „Драгоманлъка бѣ по сърдце на Горнака“. Лѣте въ село бѣ пусто безъ мъже, че мъжетъ отиватъ на гурбетъ, а съ жени и старци не можеше приказка да срещне“. (Стр. 4).

Бащата на Горанъ Горнака е заможенъ овчаръ, който всѣка година кара стадо за проданъ въ Стамбулъ. Когато отива, той взема съ себе си Горанъ „Хемъ изъ пѣтя другаръ да му е хемъ въ хесапи да му помага“.

Горнака често си спомня за своето отиване до Стамбулъ, защото изъ пѣтя той е скѣталъ въ душата си мили спомени:

„Дивни нощи прекарани край запасли стада въ буйни стърнища на шеметно равно Загоре. Цялъ день креташъ следъ стадото изъ дългата пѣтя за Стамбулъ . . . И мѣрне ли се хладна вечеръ въ далечни небосклони ще се намѣри място за отдохъ и почивка. Та като накладываютъ буенъ огънь кога нощъ превие за сънъ полята и подиръ месичко изгрѣе — тогазъ не е за нарадване“.

„Гледашъ безкрайни равнини, притаили се въ здрача посребрени въ лунна свѣтлина, слушатъ разпялитъ се звънци на стада, гледашъ грейналитъ звезди, затрепѣли въ модро вишине — и някаква невнятна сила ти взема мисълта. Бездъннитъ небеса, необятнитъ равнини, безбройнитъ звезди, свѣтнали като замислени очи въ безкрая и това тайнствено було на лѣтната нощъ, те кара да чувствувашъ колко е могъщъ твореца и колко е нищоженъ човѣка. Полъхва ведъръ вечерникъ изъ беломорски брежнини — и на гърдитъ става тѣй леко, на душата крила секашъ израстватъ. Искатъ ти се тогава да летишъ, летишъ!“

Защото Горанъ Горнака още отъ малкъ е живялъ съ радоститъ, които даватъ нивитъ, когато вретенятъ; задъхано е тичалъ по синури, кждето се синѣй гороцветъ вслушвалъ се е дълго въ песнитъ на волнитъ чучулиги; по цели часове привечеръ, седналъ на триножче е гледалъ жълтѣющитъ се ниви, които се вълнуватъ и се е унисалъ въ тѣхния тайнственъ шѣпотъ

Наближава свети Костадинъ и Горнака го не свѣрта въ кръчмата, защото почватъ излюпенитъ гължби отъ гнѣздата да изхвъркватъ — знакъ, който нашѣпва, че тамъ — въ равно Загоре житото е на узрѣване и трябва да се събере дружината отъ руманки за жетва.

Ето:—всички отъ четата сж се събрали. Дошла е и Рада отъ Илаковрътъ, която е любима на Горановия синъ Добриванъ. Горнака не знае за това.